

MUHE

LIST
ZA
HUMOR IN SATIRO

List «Muhe» izhaja v Celju trikrat na mesec. — Naslov: Uredništvo in uprava lista «Muhe», Celje, poštni predal 13. Poslani rokopisi se ne vračajo. — Inserati po ceniku. — Poštni čekovni — račun št. 14.568 v Ljubljani. —

Naročnina znaša za Jugoslavijo:
celoletno Din 40.—,
polletno Din 23.—,
četrletno Din 12.—,
za inozemstvo četrletno Din 15.—.
Za dijake četrletno Din 8.—.
Podružnici v Ljubljani, Cerkvena ulica št. 21, in v Mariboru, Kežarjeva št. 9.

Leto II.

V Celju, dne 24. aprila 1927.

Št. 11.

Blaž II.

Krediti...

Na Teznu in zaloškem predkolodvoru — to dobro je znano Ljubljanskemu Dvoru — stojijo po tirih vozila razbita, ker za popravila — več nema kredita.

Trgovcem že našim v postajah les gni je, ker dežek že mesece cele nanj lije. Na tirih pač gnijejo stara korita, le dobrih vozov ni, ker — nema kredita.

V delavnicah sto je vozov v popravilu, sposobnih za vožnjo po vsakem pravilu, če streha bi bila še malce pokrita. Pa ni materijala, ker — nema kredita.

Saj istotam često vozovi stojijo, popravljeni čakajo in rijavijo, ker niso ležišča še z oljem zalita. Pa nema mazila, ker — nema kredita.

Progovni nadzornik bi tir rad popravil, pa revež je vse že rezerve porabil. Gre molba za molbo, z dokazi pribita, žebličkov pa le ni, ker — nema kredita.

Progovnik pri delu je zlomil lopato. Nadzorniku proge je šlo za — kravato! Saj kretnica slabo je bila podbita. Pa nema lopate, ker — nema kredita.

Po mestu sekcija pošilja uradnika; po vseh železarnah naslednja je slika: »Za vas ni lopate, za vas ni kredita!« Če novaca nema — i nema kredita.

Je štediti treba! mogotci velijo, zato pa še močne iz službe podijo. In druge sprejemajo, kar brez izpita, pa to nič ne smeta, če — nema kredita.

Če vsako že delo plačila je vredno, je prav, da upokoјence plača se redno. Pa kaj si domišli porodica zvita? Obresti njim treba, saj — nema kredita.

Zato pa upokoјenec čakaj in stradaj! Čez leto boš eno »ploh« spredaj in zadaj. Pa kaj ti pomaga le jeza prikrita? Kaj moreš zato, če pa — nema kredita.

Le delaj dni šest in počivaj v nedeljo! izrazil je stvarnik naš v raji že željo. Pri nas ap kar tri dni brezdelja procvita, ker več kot za štiri dni — nema kredita.

Po tirih železniških zrasla bo trava, in kmalu ne bo več spodbitega praga. Ob vsakem deževju bo proga zalita, vse delo počiva, ker — nema kredita.

Še starca zagrebsti ne bo več mogoče! Ob krsti leseni rodbinica joče; na molbo odgovor obupana čita, da nema podpore, ker — nema kredita.

Zakon gospoda profesorja Pozabe.

(Konec.)

Vse je prošlo, imel je svojo ženo doma in užival medene tedne nad leto dni. Pozaba je medtem temeljito prestudiral kuhinjsko knjigo, popravil slovnične napake v njej, se naučil sam kuhati in naučil srečno tudi svojo ženo te umetnosti. In če je pisala knjiga: Deni pet ceľih jajec, sta jedla torte z jajčnimi lupinami vred. Čez leto dni je pa začel študirati »Domačega zdravnika« od Kneippa in »Šolo za babice«. V kolikor ni to zadostovalo, si je v sili pomagal tudi z »Domačim živno-zdravnikom«. Proučil je temeljito misterij samice in poroda, kajti gospa Neroda je ležala v porodni postelji. Ko je bil porod srečno končan, je profesor v proučevanju srečno prispe na ono stran, na kateri piše: v vsakem slučaju poklič! pokličeno babico, v težjih tudi zdravnika-specijalista. In letel je Pozaba po ta dva funkcionerja javne varnosti, dočim je dete že tri dni jokalo v zibelki — — —

Nadalje je proučil »Nego dojenčka«, »Vzgojeslovje« in še celo biblioteko enakih in podobnih knjig in brošur. Plod vsega proučevanja je bil ta, da je otrok s sedmim mesecem že sam sedel, z enim letom že klical mamico s krstnim imenom »Nečoda« in shodil, ko je bil štiri leta star. Prej ni mogel, ker je imel od prevelike nege zelo krive noge, bil vedno prehlajen in bolan . . . Profesor je pa le položil izpit in postal doktor. Učil je na učiteljsku vzgoje- in dušeslovje ter anatomijo in higijeno otrok.

Enkrat, ko je bilo dete staro pol-drugo leto, je gospa Neroda odšla na obisk k svojim starišem. Gospod doktor in profesor Pozaba si je vzel dopust in bil doma za varuha. Drugi možki se tresejo pred takim opraviлом, on se ni bal, ker je bil mož in gospodar na svojem mestu. Vestno si je sestavil in zapisal program in red opravil, da bi česa ne pozabil. »Vstati ob šestih« je bila prva točka programa, ki se je vestno in točno izvršila s pol-drugourno zamudo, torej ob polosmih. Druga točka: nafutrati kure. Profesor je prevrnil omaro za jestvine od vrha do tal in našel v nekem predalu snov, ki je bila podobna koruzi. Natresel je kuram in zadovoljno odšel po novih opraviilih. Kure so pa kmalu pocrkale, ker so se nažrle strupa za podgane . . . podgane so se pa gostile s prima koruznim zrnjem . . .

Otroku je skuhal komilce, sebi pa črno kavo za zajtrk. Iskal je steklenico z rumom, našel olje in ga prilič natančno za kavino žličko črni kavi. Na

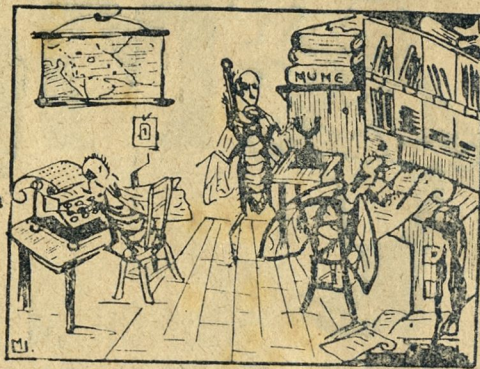
mizi je stal sladkornik in pepelnik. Higijenično je s pinceto za sladkor zagrabil ogorek cigare in ga vrgel v kavo. Za dete je imel nekje v omari dva krat rafiniran sladkor v zavitku. Nesreča je hotela, da je bil ta sladkor podoben kameni soli in komilce so bile — slane. Otroku je vtil v stekleničico črno kavo, sam je pa spil komilce. Kakšen tek sta imela oba — o tem kronika molči. Otrok je nekaj časa jokkal, oči je imel solzne, kolcalo se mu je in nato je zaspal kakor pijan . . . nikotin je čvrsto deloval . . . in olje je delovalo! Kolikorkrat je profesor otroka odvil in predejal, tolikokrat so bile plenice rumene . . . Profesor je vtaknil eno v žep mesto žepnega robca. Morda se vam bo čudno zdelo, da je otrok hotel piti to brozgo. Kaj bi ne pil revež, ko je imel grlo in okus navajen na razna zdravila in masti za zunanjo mazanja, katerih okus je bil včasih stokrat hujši, kot pa okus današnjega zajtrka.

Profesor je spil komilce. Kako mu je teknilo, povem drugikrat. Otrok se je kmalu začel viti in jokati na vse pretege, kosilo se je prismodilo, mast je ušla, kuhinja se je zadimila, maček je polovico mleka spil, polovico pa prevrnil . . . profesor je telefoniral po postrežnico . . . Da je ni doma, so odgovorili. »Nič ne de«, pravi profesor. »pa jo pošljite sem, čim pride domov.« Ravno, ko je to izgovoril, pride postrežnica in pozdravi. Pozaba odzdravi in telefonira naprej: »Prosim, da jo takoj pošljete sem, ker je dete zelo nemirno in res ne vem, kaj hočem početi brez postrežnice!«

Ko je postrežnica obrnila vsa opravila v pravi tok, je profesor odšel v kavarno na oddih. Sedel je, sedaj pri dobri črni kavi, kadil cigaro in čital. Čustvo ugodja je kalil le nos, ki je bil prehlajen in zaprt. Profesor potegne plenico iz žepa, jo razgrne in svečano položi na nos — ki takoj izpremeni barvo — — —

Naprej si naj misli vsakdo sam

Zera

Muhe filozofirajo . . .

Poručnik: »Kaj ti je vendar, bre, da vedno v tla pogledaš, kadar komandiram »Mirno!«

Rekrut: »Da vidim, če imam tako skupaj nogi, kakor ste me včeraj učili.«

*

Macafizel sreča na cesti dimnikarskega vajenca in ga vpraša:

»Ti, črnček, če mi takoj poveš, brez premisleka, kedaj bodeš »frej«, ti dam takoj »kovača«.

»Ob 5. uri, gospod, ker je ravno majstra god«, se hitro odreže vajenec te pograbi »kovača« in zbeži v Juge-slovansko tiskarno.

Joro

*

Pri strelnih vajah na dvorišču kasarne je dano vojakom povelje, naj namerijo puške na vodnjak.

»Kam vruga cilate?« zavpije podnarednik.

»Vraga še iščemo, podnaredniče«, se odrežejo vojaki.

Joro.

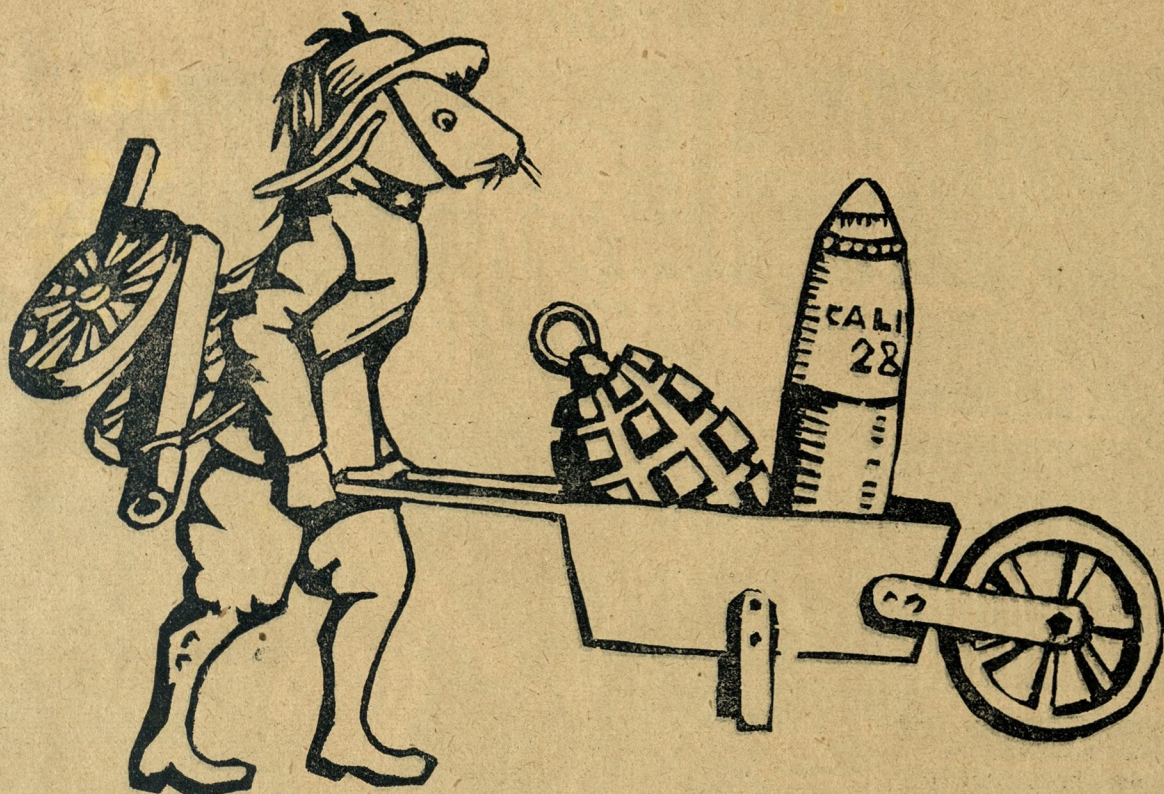
»Zopet se ne spominjam kam sem položil moje copate. Ženka, veš ti mo- goče kam sem jih dal?«

»Ne morem se spominjati, kam si jih dal.«

Tu imate zopet dokaz »kako po- zabljuje so ženske«.

Nevi.

Povelikonočna polomijada.

Naš sosed Pepino
Samokolniro je vzel;
V njo veliko mino
Ter drugih pirhov je del.
V Albanijo globoko
Vse to je odpeljal,
Albanu stisnil roko
In tako mu je dejal:
»Ti veš, albanski škrtatelj,
Da SHS mi je prijatelj.
Jugoslovan je čeden fant

Povsod bo on me hvalil
In ker grozno je galant
Mi Daľmac'jo bo podaril,
Pa konvencije di Nettuno
Od radosti bo podpisal,
Morda pa celo na luno
On pred nami bo pobrisal!
Dobri SHS seveda
Odprl je usta — se zavzel,
Od radodarnega soseda
Darov pa le ni vzel.

Kaj češ, Pepino —
Robat je SHS barbar,
In pošiljko tvojo fino
Pušča on v nemar.
Tako je šla po vodi
Cela kombinacija:
Do yratu v njej brodi
Zdaj tvoja diplomacija ...

Goreal.

Strie Franel.

Živjo kulega vrednik ud Muhi!

Tok si Nacek przadeva deb spravu moj brif na ta zadn platice de je vže grdu ud nega. A mu gre kej mar de se midva tikava! Pa misl de sm jest jazn kse u mene zařetava. Kanede kok se gifta, kt kura, kadar puřre dol řivega kebrea. To ga ma pr frk.

A boř ti kej řov letas na řmarna gora? Ulan sm jest biv pa sm se ga tko nasrkov, de sm domu grede zaspav u en grab, povhen blata. Krucemal kařn gvant sm dam prnesu. Dveřset let ga mam, pa ni biv nkol upran, takat ga je pa mogla moja tastara uprat. Jest sm pa biv u nenmu gope use: afna, presica, medvet in zato bl teřko řem kam řov na bela nedela. Pa vprařař me kva deřam? Kukr zair. Včas mje dovhecařt pa se gre n s pankrti fućat pa masu zbijař al pa se gre ma na nikule. Ne verjameř de se tud tku zařluř? Kedar dobom dveřset nikul jeh prdam za dva gulinarja pa mam spet za řest Sava. Moja tastara je zdej tko uhera ratala ker je za putice use punucala, dem noće ře za ře-

garete dat.

Pa kva sm ře hotu rećt. Dndan je biv moj gud, pa ne deb se ti kej spovnu name. Vem de mař velik dela dokler vse Muhe skup sprauř, name bře pa lohka vsegliah spovnu. Zameru pa ti nić na bom, se bova vře puglihala. Koko pa řigać? Kva pravjo řoja tastara? Ja, hudiman, řej ře na vem řes uřenen al ne. — Tlele so se nekej cajta cajtenge hecale de bo spet vojska. Jest sm se tku bau za mojga Dolfeta, de sm djav dem crknu. Moja tastara je pa ře kufer skp pokala za Dolfeta ře bo řov k soldatam. Jest sm tud kamelca najđu, pa je bla tko řjava, de sm jo morov cev dan ribat s řmirglam, pa ře ni bla vorenk spucana. Rudita sm pa puslov u Kurja vas de je ud

Današnja žena.

«Nekam čudno bleda ste danes gospodična!»

«Pa mi povejte kaj pikantnega, če hočete, da bom postala rudeča!»

tastare Jerce prnesu žegnan česen, kerga bi Dolfe saba nosu de ga nel nebena kugla potrofla. Buhvar deb biv invalid, še tist kso zdej na morjo živi kse neben ne zmen zajne, kva pa bfo pol, kb jeh blo še več. Du vojske pa ni pršlo, ker sa ledje vndar tok pameten.

Z veselem ostanem toj kulega

Stric Franc Strnovga.

P. Blagovol zročt tvoji tastar en kušle ud mene Strica Francja, če jo maš. Pa ne zamer nič. Drugbt sem še kej uglasu.

ATILA.

(Is ene stare chronike. — Šnuki.)

Kral Hunov je imel terdo serze ino velik shelodez, kjer je vlival mnogo vina. Per eni veselici je spil vso vino ino Kraľ je slifhal da ima Papesh v Romu dosti vina ino Kral je fhel s vojsko noter u Talansko. Ino ko je prifhel pred Rom, je prifhel kjemu Papesh s dosti Kardinalof in Praelatof in Shupnikof in Menthof. Ino Papesh je rekel Bres Boshzu: »Poloshi stran mezh in bojujmo se sa vinom, kdo vech sdershi gvina.« Ino Shiba Bosh je to sprejela ino so shli pit ino so toliko pili, de she nikdo ne tako. Ino tretji den je rekel Papesh: »Danes mnogo pijem in sem vesel, ker je vzheraj bla seshgana ena zoprna, ki je bla per

tu s hudizhem in imeľa otroke s njimi.« Ino na peti den so leshali usi Huni ino Kardinali ino Praelati ino Shupniki ino Menhi na tleh. Ino Papesh je zaklical Shibi Boshi: »Daj stran verzih in pi is fasla.« Ino sta storila tako, ino Atila je padel na tla ino Papesh je rekel: »Sa smago moram piti« ino je p'l ino nikdo ne ve koliko zhasa da je saspal.«

Anno Domini

1731

per gradu pri »Marchburgu«

Josht,

Vites s erdechim nosom.

Z našega muholovca.

Kronika.

Fašist se grdo reži,
Gobček šobi, se jezno drži
Ker »maledetto seljavo«
Odnese spet zdravo je glavo.

Na stolčku Uzun zdaj več ne sedi,
Kot muhe številne, dolgečas podi

»Brez deča ni jela«
Pregovor je lep;
Se huda nam bo pela
Vsak vidi, kder ni slep.

Na centralizem se jeze,
Ko vendar vsi vedo — kaj ne,
Da v vaši vsaki — sapriment —
Bo skoraj — parlament.

Kinezarju kožo svojo — brus
Na sejem nesel je Rus:
Zdaj tolče se v glavo,
Da zmehča se kar je trdo.

Gorral,

Po volitvah.

Radovednež.

A.: »Ali že veste, očka, kaj je pri nas novega. Oh, najraje bi Vam povedal. Sicer pa morate že videti po zastavi, katero ste videli viseti nad redakcijo »Jutra«, kaj je novega.«

Očka: »Vejo gospod, star sem že, star, da že ne morem navzgor pogledati. No, saj tudi ne razumem današnji svet.«

A.: »Razložiti Vam hočem pomen razobešenja te zastave. Dovoljujem pa si le eno vprašanje: Kam ste pa Vi včeraj spustili ...?«

Očka (Očividno v veliki zadregi in sramoti nekaj časa molči): Najbrže, da že veste, kam sem včeraj spustil, ker me tako že vprašate. Kdo Vam je vraga to povedal. Našo Mico bom pa že prekloftal; rekel sem ji, da naj molči kot grob in da nobenemu ne črhne besede o tem ...«

A.: »Nič se ne razburjajte, očka, saj to ni nič kaj tacega, volitve so volitve. Le povejte.«

Očka: »Samo prosim, da to ostane tajno, ker ne maram, da bi cela Cerknica z okolico vedela, kam sem spustil. Spustil sem zaradi velike ... naravnost v ... hlače, gospod.« Joro.

Pred volitvami.

Slabo razumel.

Spovednik: »No sedaj pa še povejte, kaj boste jutri volili.«

Grešnik: »Prosim, mogoče mi li jo, gospod, za pokoro ...?« Joro.

Kakršno vprašanje, tak odgovor.

Po Trnovem jo primaha čevljar-ski vajenec Bino, žvižgajoč orjunaško himno, s par škornji na levi roki.

Trnovčani tega poba opazujejo in se čudijo izbornemu žvižganju.

Eden od navzočih poslušalcev in gledalcev stopi k njemu, ter ga vpraša:

»Fant, kdo te je pa naučil te himne. Gotovo ne veš, kaj žvižgaš?«

»Ja, potem pa Vi tud ne veste. kadar imate v ustih žganje, kaj jeste« se odreže vajenec in steče čez most pri Tenentetu.

Roparski vitez z oprodo.

Zjutraj.

Zvečer.

Kino Gaberje

Petek 22., sobota 23. aprila

Obisk o polnoči

Ufa-film!

Velika kriminalna drama!

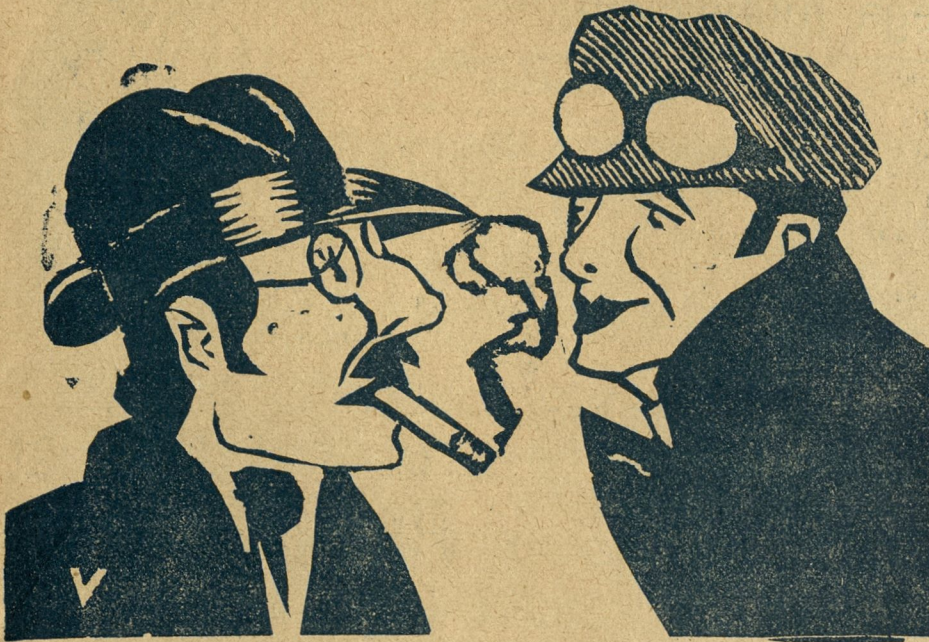
Nedelja 24., ponedeljek 25., torek 26. apr.

Moj prijatelj šofer

Veseli pustolovski Ufa-film! Oglejte si!

Gospod in šofer.

Izzreban za nagrado v obliki polletne naročnine: Kovačič Drago, Kamnik.

Gospod, šoferju: »Sliš te, Janes! Danes pride moja tašča z Gorenjskega. Pojdte na kolodvor in jo pripeljite potem sem, dobite 10 Din napitnine!«

Šofer: »Dobro. Če pa ne pride, ne dobim seveda nič napitnine?«

Gospod: »O, prosi, v tem slučaju dobite 20 dinarjev.«

Nekaj vojaških.

Kaplar vežba rekrute v pohodu in veli: »Vod stoj!« — Ker so pa rekruti »Stoj« zelo dobro zadeali, jih kaplar pohvali z: »Vrlo dobro, momei!«

(Na vsako pohvalo pa morajo vojakji obljubiti, da bodo drugič še bolj naredili in sicer velja temu vzklík: »Starati čemo se!«)

Rekruti vzklíknejo na vso grlo: »Starati čemo se!«

Med rekruti se je pa nahajal tudi Janezek iz Cerknice št. 3 — zelo trda buča — kateri ni razumel tega skupnega vzklíka, ter e raje molčal.

Radi velike njegove postave bil je v prvem redu, zato je kaplar takoj zapazil, da Janezek ni odprl ust pri tem vzklíku. Stopi bliže k Janezku, ga pogleda od vrha do tal in ga vpraša: »Kaj imaš ti ekstra vuršt? Takoj zaupij: »Starati čemo se!«

Janezek ves prebleden od strahu, kaj boče sedaj z njim, nekaj časa molči, no slednjič se ojunaci in pripoveduje:

»Lpo Vas prosim, budte no saj Vi pametni, kaplar; saj ste vndr od tam doma k jst, pa silte kej taega rečt. Sej sm Vam že zadnč povejdu dem je Matizleva Franca rekla — noja moja punca do smrti — prej k sm šu suda tam: Če buš tud nazaj pršu tuku mlad

in fejšt te bum tud polej rada imejla k buš od sudatu pršu. Zetu pa le nkar te me silt upit starati čemo se, sej bo mo še tuku prebitru stari ratal.«

Kotiček za ugankarje.

Rešitve ugank v štev. 9.—10.:

1. Dve šalji: a) Razlika je ta, da je brzovavni drog spodaj osmojen, človek pa zgoraj prismojen. b) Vsedi se v kočijo, potem v blato in videl boš razliko.

2. Spremenitev: M u h a
m o k a
p o l a
p e t a
m e r a
m o d a
M u h a

3. Številčnica: Številke pomenijo črke iz imera. Urednik: Polde Višnar.

Ključ: Vol, dinar, Špela

Besedna uganka:

I. vada, veda, Vida, voda.

II. Roba, goba, soba, doba.

Pravilno so rešili: Franc Muren, Dobrava; Kovačič Drago, Kamnik; Pinter Marica, Celje; Mlakar A. Maribor.

Posetnica.

(France, Maribor)

O. Z. S'vko

Celje.

Kaj je mož po poklcu?

Križni stik.

(France, Maribor).

a	č
č	k k k k
n	n o
o	o o s s
š	š

Besede pomenijo: Del obraza, ptiča pevca, žuželko, kuro in delavca.

Besedna uganka.

(France, Maribor).

Fara, kroj, tигра,
leto, os, pek,
Eva, tren,
in, race, pes,
Beč, jek, lan,
meja, nč,
ali, breg,
cin, osa, štiri.

Sestavi iz treh oziroma dveh besed eno samo besedo; prvi zlogi novih besed dajo pregovor.

Magični trikot.

	1	2	3	4
1	a	b	c	d
2	b	c	d	
3	c	d		
4	d			

Poišči štiri črke, s katerimi napolni trikot tako, da bo imel isti tri magične lastnosti: 1. Besede se morajo čitati navpično in vodoravno. (Pomen besed: 1) orodje, 2) Slovana, 3) dve začetni črki držve in 4) soglasnik; 2. Črke morajo biti postavljene v redu kakor sedaj: kjer je a, bo ena črka, v kvadratih b b druga, v c c c tretja in v d d d d četrta črka; 3. Opazi boš, da vsaki nadaljni besedi manjka začetna črka prejšnje besede.

Listnica uredništva.

B. K. iz Maribora: Priobčimo prihodnjic. — Maks, Studenci: Pošljite še, nekaj je dobrega, objavimo v kratkem. — V. Bučar, Ljubljana: Vaši prispevki dobrodošli, vendar bodete potrpeti, da jih pričnemo v prih. izdaji objavljati. Morda imate tudi kaj hipermodernih poezij? — Joro: Mislim sem, da pridem na velikonočni ponedeljek v Ljubljano, v tem slučaju bi vas obiskal. Vseled nenadnih zaprek pa sem moj poset preložil na eno prih. nelelj. Vas bodem pa pravočasno obvestil. — Mariborski sotrudniki: Ne pošiljajte osebnosti! Bodite izbirčni! — Nacek s Prekije: Čemu se ne oglasite? Ste se strica Franceljna zbal? — V. Kovač, Mbr.: Čakam Vašega poročila.

Urednik.

Obleke

za gospode, dame, lante, dekice in otroke, kakor tudi krila, bluze, klobuke, perilo in razno modno blago kupite po zelo znižanih cenah v najboljši kvaliteti in vedno v velikaški izbiri edino v veletrgovini

R. Stermecki

Celje, št. 72

Trgovci engro cene. Ilustrovani cenik zastoj.
24-2 8

Resnično.

Učitelj: »Da so muhe priletele od nekod v naše kraje, je vsekakor logično. Treba je vedeti od kod so priletele prve muhe k nam in kje je bil njih prvi postanek. Povej ti Mihec v tretji klopi, ako veš.«

Mihec: »Muhe so priletele v naše kraje iz Celja, kjer je bil tudi njih postanek.«

Joro.

LASTNI DOM

registrovana kreditna in stavb. zadruga

v Celju

26-6

Prešernova ulica št. 6.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodnejše. Pri naložbi zneska po Din 20— se dobi hranilnik na dom. Daje posojila in menične kredite.

Kdor želi »Muhe« na ogled, naj javi svoj naslov upravi »Muh«, Celje.

Opisani general.

General: »Ali ne veš, pred kom moraš stati v pozoru?«

Vojak: »Da: pred gospodom poročnikom, nadporočnikom, stotnikom, majorjem, polkovnikom, generalom.«

General: »Ali ne poznaš svojega generala? Ali ti ga niso nikoli opisali?«

Vojak: »Da.«

General: »In kako?«

Vojak: »Gospod general je tisti vojak, ki je majhen kot jaz in ima vedno pod nosom in na bradi ščetine.«

Šnuki.

Manufakturna trgovina

Celje, Kralja Petra c. 22
FISCHER & DRUG

Cene nizke!

Izbira velika!

Naročnina se plačuje vnaprej.

Pred sodiščem.

Sodnik: »Zopet Vas vidim, falot, potepuh, tat... Z Varni nimam drugega, kakor vedno mnogo, veliko dela.«

Aretiranec: »Veja, gospod, človek obrača, buh pa obrne. Črna reč! Jst sm mislu de buste z mano hdu zadovolen, posebn še pr današn žavostn brezposelnosti. Jst Vam rečem, če b biu jst sodnik, b skliknu: Hvala Bogu, deb le še kej tach blu, de neb dela zmankalu.«

Joro.

Naročila za šampiljke vseh vrst sprejema uprava »Muh«.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Šampiljke vseh vrst

najboljše kakovosti po neverjetno nizkih cenah izdeluje in razpošilja:

Naročila sprejema uprava

»Muh« Celje, poštini predal 13

Blazinice vseh velikosti ter različne barve vedno v zalogi.

Naročila se izvrše točno in solidno.

Naročite še danes!

Jurij Krušič
špecerijska trgovina
== Celje ==

'ma fin' blago
in dober kup
da je veselje!

Strah Evrope.

Chamberlain: Da ti SHS ni na prste stopila, bi danes čvrsto korakal po balkanskem polotoku.

Mussolini: Moja «kurja očesa» pa Jugosl. «Bergsteigerji» se res nimata rada, šele sedaj sem se o tem docela prepričal.

